

27 de gener, presentació.

El llibre i el documental de Barraques 2100 es presentarà el 27 de gener a la seu de Tortosa del Col·legi d'Arquitectura Tècnica de les Terres de l'Ebre (11.00 h).

Imatge antiga de barraques. FOTO: COLECCIONABLE POSTALES DE TARRAGONA

L'apunt

Construccions fetes amb palla, fang, canyes, fusta i borro

La barraca és un hàbitat singular propi del Delta de l'Ebre i molt semblant, en la seua tipologia i usos, als habitatges tradicionals situats en zones d'horta i regadiu de la costa valenciana.

La seua existència al Delta està documentada des del segle XIV. Al segle XIX, amb la introducció del cultiu de l'arròs, s'utilitza com a habitatge permanent per part de molts agricultors de la zona.

L'arquitectura tradicional del delta de l'Ebre es caracteritza per l'ús de materials de proximitat que han permès gaudir de construccions amb un bon comportament tèrmic per sobreviure a les exigències climàtiques a un preu baix.

El sistema constructiu se basa en un esquelet de fusta, folrat de canyes i revestit de fang i palla, i amb coberta de borro.

L'inventari del projecte

Barraques 2100 identifica actualment 56 barraques construïdes. La població amb més barraques és Amposta, amb 24; seguida de Deltebre, amb 18 i de Sant Jaume d'Enveja, amb 11.

La Ràpita, Camarles i l'Ampolla, amb part del terme municipal fora del delta de l'Ebre, compten amb una barraca cadascuna, i la població de l'Aldea no en té cap.

La construcció de barraques va tenir una gran acollida al llarg de les dècades dels noranta i dos mil. En vint anys se van construir el 80% de les barraques actuals, amb un total de 45 barraques, mentre que el 5%, tres barraques, se van construir abans del 1990. Finalment, el 15% de les barraques (8) s'han construït des del 2011 fins a l'actualitat.

Algunes són cases rurals, altres formen part de l'Ecomuseu del Delta o de restaurants, entre altres usos.

xí, es fa una proposta sota els principis de la bioconstrucció per generar un edifici sostenible tant pel que fa a la construcció com al funcionament i reciclatge final, que tingui una petjada de CO2 mínima i que s'integri en l'entorn.

La nova barraca manté la volumetria tradicional, amb coberta de dues aigües. S'orienta seguint la disposició tradicional, amb l'obertura principal cap al sud-est per captar els vents frescos de l'estiu i protegir-se del mestrall fred de l'hivern. Disposa de plaques solars i millora l'aïlla-

ment dels tancaments, amb majors gruixos dels elements de la façana incorporant noves capes de materials naturals aïllants, com ara la pellofa o la palla d'arròs. A la coberta es manté el sistema tradicional de borro, canyes i fang, que ja proporciona un bon aïllament. També es millora l'aïllament amb el terra incorporant una capa de palla d'arròs i fang sota una solera de formigó de calc armat amb canyes.

Tot plegat, amb l'objectiu de portar la barraca tradicional al segle XXI.